Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 26

es aliũ si te hinc fastidit Alexis. Aliũ Alexim: aliũ pueꝝ formosissimum. q̃ te minime spernat. Et uolũt quidã in hoc loco esse allegoriã antiquã in Augustũ ut itelligamus aliũ impatorẽ. si te Augustus contenit ꝑ agris rogantẽ. sed melius simpl'r accipimus hũc locũ. nã nihil hẽt: q̃d possit ad cæsarẽ trahi. Illud vero paulopost pene apte dicet̃ in Augustum cæsarẽ. Q̃m sors oĩa versat.

CHRI. Rusticus arguit seipm. & ait rusticus es. s. nõ solũ qa sis natus viri. Nã hoc oẽs sciũt: sed qa iudiciũ. s. tibi rusticanũ & isulsũ ẽ. Nã putas posse illũ capi tuis muneribus: cũ neq; donis moueat̃. & si moueat̃ hẽt aliũ ditiorẽ te: q̃ te facile i dãdis mũeribus vicat. Austꝝ. Quo flante flores decutiunt̃: & spes pomoꝝ perit. Quid volui: Dãnat stulticiã suã q̃ deterrimũ sũpserit consiliũ. Fõtibus apꝝ. Prouerbiũ rusticanũ quo exprimit̃ stulticia eoꝝ q̃ suis rebus pniciẽ imittũt. Torua leæna lu. De hiis feris dicet̃ i seq̃ntibus. Voluptas ãt leæne i lupo ẽ vt eũ voret. Cythisũ. Frutex ẽ: de quo suo loco dicetur. Aspice. Ex hoc oñdit reliquos a labore q̃nq; cessare. Suo ãt amori nll'am reqem dari. Semiputata tibi: Duplex sibi remediũ aduersus amorẽ adhibet. Primũ vt vacando rebus vtilibus ociũ fugiat. Nã & q̃d Terẽtianus Menedemus obiurgat i filio. Et oui. idẽ sentit qũ ait. Quærit̃ ægiptus q̃re sit factus adulter i ꝓmptu cã ẽ desidiosus erat. Et florẽtius patrarcha: Amorẽ ex ocio & hũana lasciuia natũ refert. Alterum vt nouo amore hunc pellat. Nam dauo dauus truditur. Et successore nouo tollit̃ omnis amans.

Interlocutores Menalcas Et Damœta Aemuli cõcertãtes: Et Palemõ iudex æglogа. III

ME. Ic mihi damœta cuiũ pecus: an meliboei D.
Nõ: veꝝ ægõis: nuꝑ mihi tradidit ægõ. M.
Infelix o semꝑ ouis pecus: ipse neæram
Dum fouet: ac ne me sibi ꝓ̃ferat illa veret̃
Hic alienus ouis custos bis mulget in hora:
Et succus pecori: & lac subducit̃ agnis.
Parcius: ista viris tamen obiiciẽda memento.
Nouimus & q̃ te transuersa tuentibus hircis.
Et quo: sed faciles nymphæ risere sacello. ME.
Tum credo: cũ me arbustũ videre miconis:
Atq; mala vites incidere falce nouellas. DA.
Aut hic ad veteres fagos: cũ daphnidis arcum
Fregisti: & calamos: q̃ tu ꝑuerse menalca:
Et cum vidisti puero donata: dolebas.
Et si nõ aliqua nocuisses: mortuus esses. ME.

SERVI. Ic mihi. Aeglogla plena ẽ cõtentõnis & litigii & pastoraliũ cõuicioꝝ. Qui eñ bucolica scribunt curẽt ne siles sint æglogæ: q̃d Virg. fecit. Nã prima hẽt vnius ociũ & alterius q̃relas. Scda rusticũ amãtẽ exprimit. hæc lites & altercatões prio occursũ hẽt: inde q̃rit̃ iudex litis: postremo seq̃tur snia q̃ vniuersa cõponit. Sed cũ tres caracteres. Vn⁹ ex egematic⁹: i quo tm̃ poeta loq̃tur vt in tribus libris georgicoꝝ. Alius drãmaticus i quo nusq̃ poeta loq̃tur: vt i cõediis ac tragediis. Tercius mixtus est: vbi & poeta aliq̃n loq̃tur: & alios itẽ loq̃ntes inducit vt sicælides musæ paulo maiora canam⁹. Cuiũ pecus. Amarũ pricipiũ: oñdit ei eũ eẽ mercenariũ. Cuium. antiquũ ẽ q̃d dixit: ut vitaret omotæleutõ. Nã vt ẽ meus mea meum sic erat cuius cuia cuiũ. Ter. Quid virgo cuia ẽ: Verũ agonis. Et hic amare riualis pecus eẽ dicit vt duras illi ptes cũ tã diuite riuali eẽ demõstret cũ ille possit ociose amicæ vacare. Mihi. meæ fidei credidit. Neærã amicam cõem ægõis & menalcæ. Fouet. Amplectit̃. Præferat veret̃. q. d. iõ nõ discedit ab ea: qa sit me ꝓ̃ferri si ipse discesserit. Bis in ho. q̃d vix ꝑ totũ diẽ etiã i fecũdis ouib⁹ ꝑt fieri. Nã in georg. ad laudẽ dcm̃ ẽ. Q̃d surgẽte die mulsere horisq; diurnis. Nocte ꝓ̃mũt: q̃d iã tenebris & sole cadẽte. Sub lucẽ reportãt calathis. Et succus. p. & l. s. a. qa bis i hora mulget. Parcius. Melius distiuguit̃ vt sit Noli valde hæc obiicere: Et tñ scias in viri fortibus obiiciẽdas eẽ rapias. Nam ipse in vili. ait. Cõuectare iuuat ꝓ̃das & viuere rapto. Possumus tñ dicere ꝑcius ista tñ. Et q̃ te. s. corruperũt q̃d verũ de suppꝓ̃ssit: Licet theocritus apte turpitudinẽ ꝓfatus sit. Sacello i quodã sacro. Nã dimiuutiue ꝓtulit. Trãsuersa. t. Vrãm turpitudinẽ idignãtibus. Alii hirq̃s legunt. hi sũt oculoꝝ anguli: ut ait Suetonius i viciis corꝑalibus vt sit sensus trãsuersa tuẽtibus hirq̃s. i. ocl'is i hirquos retortis: quã rem solet libido ꝑficere. Vñ Iuue. Ocl'osq; i fine tremẽtes. & Persius: Patrãti fractus ocello. Faciles. Iõ risere q̃m faciles sũt. Sic i geor. Facile venerare napæas. i. exorabiles. Tũ credo & rustice & naturaliter. Nã n añ purgat i obiecta sed alia obiicit vt irati solẽt. Mala: q̃ male uteris: dcm̃ ex affectu utẽtis: vt cũ dr̃ iutile ferrũ cingit̃. Nouellas. q̃d sũmũ ẽ nefas: nã uetule cũ vtilitate icidũt̃. Erat ãt capitale alienas arbores cedere. Arbustũ q̃dã locũ i quo arbores sũt accipiũt ut salictũ. Calamos. sagittas. Nã hñt arma pastores: ut armaq; amydeũq; canẽ: cressasq; pharetras. Peruersa. vl' cõuersa ad turpitudiuẽ: aut fit it alius menalcas nobilis cuius cõpatõe hũc ꝑuersũ dixerit. Sic Sal. Setus iste romulus. Aliq̃. Aliq̃ten⁹ aliq̃ rõe. CHRI. Dic mihi. Stati i iurgiũ ꝓrũpit: & vt oñdat sũmũ cõtẽptũ veluti vilissimo ipat, & tãq̃ certus q̃ pecus suũ n sit cui⁹ sit iterrogat. Ouis pecus. Ouis spẽs ẽ: pecus gen⁹. Est ãt a græco. illi. n. ὄις dicũt nos digãma æolicũ. i. u cõsouãtẽ iterponim⁹ & dicim⁹ ouis. sicut ab eo q̃d est ὠὸν dicimus ouũ. Oues ut refert Aristo. i li. de aialib⁹: Pascere sedulæ ac stabiles solẽt ex potu pinguescũt: itaq; dãt salẽ q̃nto quoq; die. s. singl'is cẽtenis singl'os modios. Sicq; icolumes & pigues cõsuat̃ sale subinde plus aq̃ hauriũt: & hic pl⁹ lactis ꝓuenit. opimat illas olea oleaster & palea q̃ omia salsugie solẽt asꝑge Ouis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0025
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG